

mæssige, økonomiske problemer. Ja altså, som jeg ser det, hvis jeg skal følge den linje, som hr. Jann Sjursen lægger her, så må vi jo sige, at skilsmisse er en økologisk katastrofe. Det er det jo. Altså når man flytter hver til sit, skal man bruge dobbelt så meget varme, dobbelt så meget lys, dobbelt så meget vand, og når man skal lave mad, er det jo altså – det ved enhver, der har prøvet det, skal jeg hilse og sige – noget billigere at lave mad til to eller til fem for den sags skyld, end hvis man kun skal lave det til én person.

Så alt andet lige: Hvis hr. Jann Sjursen skal have et argument med herfra, så er det en økologisk katastrofe, når man bliver skilt.

Ikke desto mindre er det nu engang sådan her i livet, at det er det, der sker. Det sker nogle gange, at man finder sammen med én, hvor det viser sig, at det alligevel ikke var så godt, og så viser det sig i øvrigt også i en række tilfælde, at det så også er bedst, at man går fra hinanden igen og tager konsekvensen af det.

Jeg skulle hilse og sige, at jeg i mit civile job har været i mange situationer, hvor jeg ganske enkelt har været nødt til at anbefale folk at blive skilt, og hvor de ikke er blevet det. Problemerne tårner sig op, og politiet bliver tilkaldt hver eneste lørdag aften. Hver eneste lørdag aften kan politiet komme ud og skille parterne ad. Jeg tror ikke, ægteskabsrådgivning hjælper ret meget i den sammenhæng.

Så altså konkluderende: Fremskridtspartiet støtter ikke beslutningsforslaget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jann Sjursen.

Jann Sjursen (KRF):

Lad mig indledningsvis knytte an til den sidste taler, som fastslog, at når det går galt i livet, så kommer Kristeligt Folkeparti nok og samler op under alle omstændigheder. Altså hvis det bare var sådan, var det ikke så ringe en opgave endda, men det kan selv Kristeligt Folkeparti ikke gøre.

Det, som vi har villet med det her forslag, og som vi i øvrigt vil på en lang række andre områder, når det kokser i livet for os, er måske, at vi som samfund går med til at yde en hjælpende hånd, går med til at yde det, jeg vil kalde aktiv livshjælp, dér hvor livet gør ondt, dér hvor livet går i stykker. For det gør det jo for os. Det gør det for ægtefæller ligeså, og spørgsmålet er,

om vi bare skal vende, havde jeg nær sagt, den anden kind til og hoved til og så lukke øjnene for det, eller vi skal sige: Det kan vi først og fremmest af menneskelige grunde ikke bare se på uden at gøre så meget, som vi nu kan.

Det kan godt være, det er en økonomisk, og det kan også godt være en økologisk katastrofe, som hr. Tom Behnke var inde på. Det synes jeg sådan set ikke er det væsentlige. Det væsentlige er, at der er forbundet nogle store, menneskelige omkostninger med skilsmisse både for voksne og for børn.

Så vil jeg godt sige tak for modtagelsen af beslutningsforslaget her. Som jeg fornemmer det, er der i hvert fald bred støtte til intentionerne i forslaget, og jeg synes også, man må sige, at der da i hvert fald er et ønske om at prøve at se, om man kan forstærke rådgivningen på en eller anden måde, og skal det ikke lige være i Kristeligt Folkepartis aftapning, så måske på anden vis. Jeg synes, det er positivt, hvis det kan blive udkommet af den her debat og behandling i Folketinget om vort forslag om parrådgivning til ægtefæller.

Fru Else Marie Mortensen fra Socialdemokratiet talte bl.a. om en – det fik jeg ikke kommenteret tidligere – oplysningskampagne omkring de eksisterende tilbud og muligheder for rådgivning. Det er vi da fra Kristeligt Folkepartis side bestemt ikke afvisende over for, men jeg synes, specielt når vi taler om servicelovens § 3, som også justitsministeren var inde på i sin tale, der jo her primært er tale om socialrådgivning, og selv om jeg siger: Al ære og respekt for socialrådgiverne, så er de ikke ligefrem eksperter i ægteskabsrådgivning som sådan, og når det gælder den børnesagkyndige rådgivning, som flere ordførere også har været inde på, så har den jo ikke som formål at redde ægteskaber. På det tidspunkt så er, om jeg så må sige, skaden i virkeligheden sket, så hvis jeg skal sige det sådan lidt hurtigt og firkantet, er det sådan set irrelevant i den her sammenhæng, hvor vi taler om en tidlig rådgivning med henblik på i videre perspektiv at kunne bevare ægteskabet og kunne forebygge, at man når den situation, at f.eks. børnesagkyndig rådgivning er nødvendig.

SF's fru Anne Baastrup var inde på det arbejde, som Ægteskabs- og Skilsmisshjælpen har gjort og stadig væk gør både her i København og i Aalborg, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i høj grad har ladet os inspirere